

Daktyloskopie patří k nejrozšířenějším metodám kriminalistické identifikace osob a v policejní praxi se využívá již řadu let. Za tuto dobu pomohla objasnit mnoho případů trestné činnosti a zjistit totožnost neznámých osob a mrtvol. Možnost individuální identifikace jedince řadí daktyloskopickou expertizu na čelní místo mezi důkazní prostředky jak v přípravném řízení, tak především v řízení před soudem.

Cílem mé rigorózní práce je postihnout vznik a vývoj daktyloskopie, její základy, zákonitosti a význam pro kriminalistickou praktickou činnost. Především se ale zaměřuji na úpravu daktyloskopie v českém právním řádu. Při zpracovávání této právní úpravy vycházím zejména z trestního řádu, zákona o Policii ČR a zákona o ochraně osobních údajů. Tyto právní normy analyzuji a komparuji s odbornou českou i zahraniční literaturou, která se týká tohoto tématu. Jako doplňkový zdroj využívám též Internet. Cenné informace jsem získal i od konzultanta mé rigorózní práce.

Pro lepší a přehlednější orientaci v textu rozčleňuji svou rigorózní práci do sedmnácti kapitol, přičemž těžiště mé práce spočívá v kapitolách osm až čtrnáct. Svoji práci doplňuji obrazovými a textovými přílohami, které činí základní text poutavým a čtenáři problematiku jednoduchým způsobem přibližují.

Nezasvěceným osobám by se mohlo na první pohled zdát, že v tomto oboru kriminalistiky se za poslední dobu mnoho nového neudálo a že všechny aplikační možnosti jsou již vyčerpány. Ale opak je pravdou a daktyloskopie se neustále rozvíjí a rovněž v této oblasti existují dosud neprobádané oblasti.

